

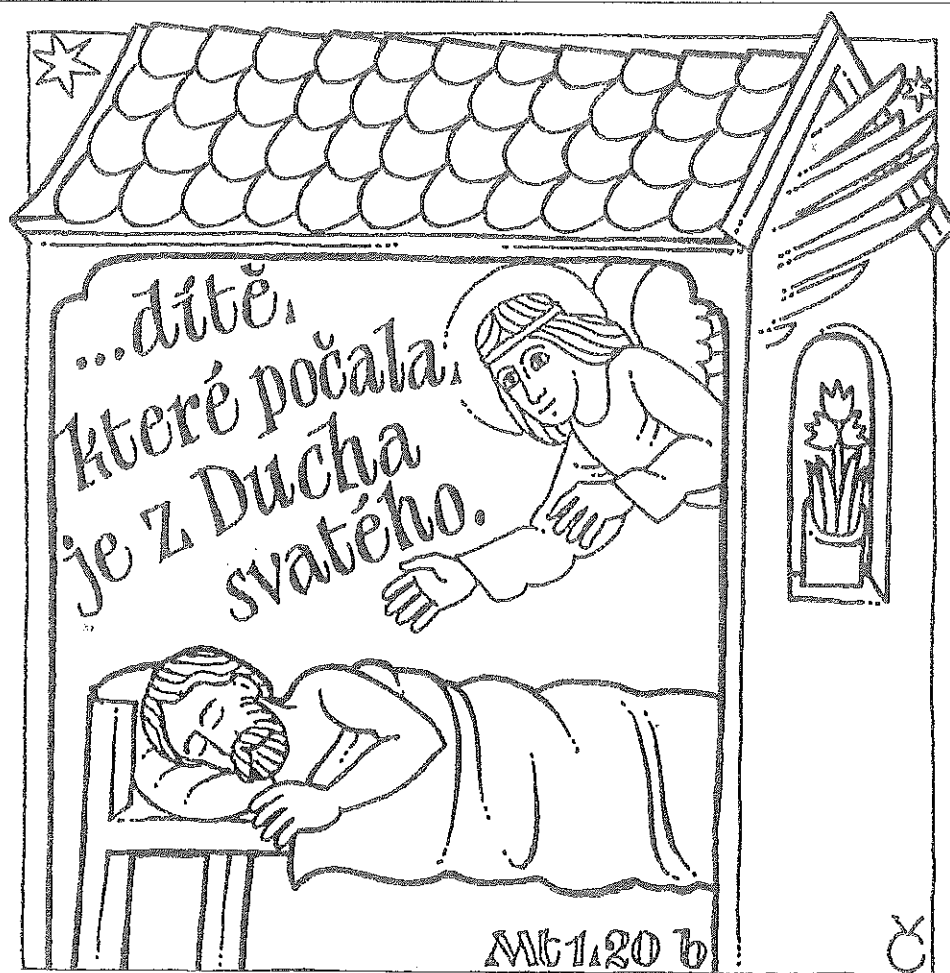
Farní zpravodaj

Český Krumlov

15. 12. 2019

č. 51

Cyklus A
4. neděle
adventní

Evangelium
Mt 1,18-24

www.farnostck.bcb.cz
email: farniuradck@seznam.cz

www.fuvetrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

www.farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz

Zamyšlení k III. neděle adventní

Sluch svůj, prosíme, Pane, k našim prosbám nakloň a temnoty naše duše milostí svého navštívení osvět'...

Po druhé jest vážné ovzduší adventní přerušeno. Vycházející slunce – Kristus – nemůže skrýti svého jasu, vysílá červánky jako zvonečky před svým příchodem. Blíží se se vánoce – blízko jest Pán. Církev se v breviáři modlí: Blízko jest Pán; pojďme, klanějme se Jemu. Apoštol národů v epištole vyzývá, „Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se... Pán je blízko. A svatý Jan Křtitel v evangeliu říká ještě víc: Uprostřed vás stojí... Jsme rozradostněni v Pánu. Důvodem radosti pravé a trvalé jest a může býti jen Bůh a to, co Bůh dává. Ano, nikdo a nic jiného nemůže rozhodovati o pravém štěstí. Žádný tvor, žádná hodnota pozemská nebyla Bohem pověřena činit člověka trvale šťastným. Bůh si reservoval, že On sám jest pramenem štěstí. Čím více jsme u pramene, tím více máme toho, co z něho tryská. A tak o našem štěstí rozhoduje, zda a jak blízko jsme Bohu. Stvořené věci jsou pověřeny sloužit tomuto cíli. V té míře, v jaké slouží, vedou nás ke štěstí.

Snad tato pravda poněkud méně potěší ty, kdož mají vše, co hrdlo ráčí a ve věcech tohoto světa viděli své uspokojení. Ale tato pravda je tlumočnickem Boží spravedlnosti a vnáší velkou radost v srdce trpících, těch, kdož nemají pozemského blaha a kdož jsou dle úsudku světa jakoby vyloučení ze štěstí. Naopak. Jsou-li pokorní, pak ta chudoba, ty nemoci, ta nepřítomnost věcí časných udělala jen místo pro duchovní věci, trvalé, Boží, ano, pro Boha samého. Právě oni jsou svobodní. Věci stvořené jich nezdržují, oni se mohou radostí pravou radovati. Oni též vědí, že pramen jejich radostí nikdy nevyschne, a to, co nyní je blaží, jim neřekne v hodině smrti s Bohem, jako věci tohoto světa se se svými pány jistě jednou rozloučí a půjdou si hledat zase jiné pány. Radujme se, očekávající pokorně, že Kristus Pán i k nám přijde svou milostí. Jako Mu chystáme v duši jesličky, tak smíme chystat i svá přáníčka – jako jsme ještě co děti psávali psaníčka. A proto dnes prosíme: **Temnoty naší duše milostí svého navštívení osvět'.** Na první dojem se zdá, jako by ta prosba byla příliš všeobecná, méně důležitá – a zatím Ona jde ke kořenu věcí a tajemství křesťanského života. Jde tu o poznání Boha a jeho tajemství. Svatí v nebi dokonale Boha poznávají, a proto ho dokonale milují. A tím je jich úkol splněn dokonale, a proto i jejich blaženost je dokonalá. Avšak dokud žijeme následkem dědičného hříchu, trpíme ranou nevědomosti. Rozum je u porovnání se schopnostmi, jaké měl před prvním hříchem zatemněn, že stěží poznává dobro, snadno upadá do bludu a je nakloněn zabývat se a věnovat pozornost věcem časným před věčnými. Rozum je zatemněn – jak učí katechismus, proto prosíme, aby Kristus Pán, jenž je světlo pravé, osvěcující každého člověka, dal nám milost, která temnoty plaší, tj. dává ochotu i pomáhá, aby mysl vnikala v tajemství Boha a náboženského života, dle nichž aby dávala vůli pohnutky, z nich se těšila. Škoda, že právě o tuto milost tak málo prosíme. Poznat co nejjasněji Boha, smysl života, bolesti, radosti, hodnotu věcí věčných a časných – to je základ přímých cest, pravých úspěchů této časnosti. Vždyť dokonalý život jest největší moudrost, nejlepší využití časnosti. Apoštol národů. Jaká to změna v jeho životě: z pronásledovatele církve její největší apoštol. Důvod? Poznal Krista. „Vím, komu jsem uvěřil a jsem si jist.“ /2 Tim 1,12/ A svatý Ignác, biskup antiošský je vezen do Říma, kde má býti předhozen šelmám. Má obavu, že by snad jeho přátelé něco podnikli, aby ho vysvobodili. Světec však tomu chce zabránit. Píše Římanům, že kdyby se snad šelmy obávaly na něho vrhnout, já je donutím, sám se do jejich tlam vrhnu. Odpusťte mi, já vím, co je mi prospěšno. Nyní začínám býti Kristovým učedníkem, nežádejte si ničeho z toho, co očima vidíme, jen abych našel Pána Ježíše. Co učenců s houževnatostí, s jakou se zabývali věcmi této časnosti, dalo se do služeb Kristových, když poznali pravdu sv. víry. Sv. František Xaverský, umírající v chatrči na rýžové slámě na ostrově Sancianu u brány Číny, kterou chtěl Kristus získat, byl v Paříži univerzitním profesorem. Sv. František Borgiaš byl vícekrálem, sv. Alfons právníkem, sv. Augustin profesorem řeznictví. Nesmrtelný Dante vyznává, že vše, co si pamatujeme – o tom bude kratší řeč, než jest zavržení nemluvněte u prsu matčina. Touží po světle poznání Boha a jeho tajemství: „Ó, světlo nejvyšší, jež pneš se v dále nad pojmy lidské, přej mi svého jsoucna... zas díl aspoň malý...“ A tak základem všeho, oč můžeme prosit Boha, jest: Pane,

ať vidím. Více světla. Zaplaš temnoty mé mysli. Uzdrav mne co nejvíce z rány hříchu dědičného, který se nám při křtu svatém odpouští, ale rány zůstávají. Věčná tma jest souzena těm, kdož z lásky k věcem, jež ke zmaru se chýlí – všechny věci spějí ke konci – vzdávají se zájmu o poznání Toho, jenž jediný zasluhuje, aby mu lidstvo zasvětilo svou smysl. Vše, o čem bádáme, co studujeme, jsou díla a zákony od Tvůrce. **Všechna krása lidí a harmonie věcí stvořených jsou jen jakoby zapomenuté stíny Světla, jímž jest Bůh.** Jak by se usnadnilo všechno bádání, věda, kdyby lidstvo věnovalo na prvním místě svůj zájem, mysl Tomu, jenž stvořil svět – tedy Stvořiteli, potom tvorům. Svatý Jan Křtitel hřímá dnes ohromující výtku tomuto světu: „Mezi vámi stojí, jehož vy neznáte.“ /Jan 1,26/ Krista nelze nevidět. Již dva tisíce let dává Jeho nauka, Jeho dílo požehnání světu. Jak nutno zatvrzele zavřít oči před skutečností křesťanství, ať na poli kulturním, sociálním, na poli vědy, umění, ale hlavně na poli lidských srdcí – aby mohl člověk v Krista nevěřit, aby mohl jít s mrtvou duší kolem zmínky o Kristu, kolem jeho chrámů, kolem Jeho kříže, kolem jesliček. Náš Otakar Březina vzpomíná na svoji matku s posvátnou úctou; jak s ní chodíval na pouť, jak ona se tam modlívala, jak velkou víru měla, jak byla šťastnější než on. Vzpomíná našich křesťanských matek. Víra formulovala jejich ducha a dávala jim sílu, aby tiše, svatě a lehce, sotva se dotýkajíce země, nesly všechnu tíži pozemské práce a lásky... Svět o nich neví, noviny, noviny o nich nepíší, ale jejich slovo a gesto jejich života pracuje v skrytých dějinách národa, spojeno s gestem jeho hrdinů a světců, zjevovatelů vyššího života, ochránců jazyka a rodu.

A jestliže vidíme, že celé masy od Krista odpadly, pak tím více tato bída myslí volá, aby naše dnešní modlitba zněla jako volání trosečníků po záchraně, volání těch, kteří ještě volat dovedou a vidí, kterým směrem mají volati, aby přišla záchrana. Pane, osvět' temnoty našich duší... Děj, ať Tě lépe poznáváme a z toho poznání vyvodíme všechny důsledky. Zbav nás temnot mysli! Uzdrav tuto moderní chudobu, která tak často vede člověka k směšnosti. Broučkům, bacilům rozumí, ale svému Tvůrci nerozumí. Chvilka života ho vyčerpává, ale pro svou věčnost zájmu nemá. Dělá to, co mu bude škodit. To, co mu prospěje, o to nedbá. To, co jedině lásky je hodno, je mu lhostejné, to co mu za pohled nestojí, ale to, co se v prach obrátí tomu své srdce a lásku a zájem a celý život dává. Jak žalostná tma!

Kdo čteš tyto řádky, snad si myslíš: No, ta tma, to jsou druzí, já přece věřím... Děkuj Bohu, že víru v Něho máš ale i přitom, aniž snad o tom víme, může býti v nitru leckterý kouteček tmavý a tam skryto nešvaru. Je to tím, že na leckterou věc se nedíváme správně, ona jakoby nám byla ve tmě... Tak mnohý katolík, dobrák, o rodinu se stará, nikomu neublíží, ale na sv. zpověď má svůj názor – nejde ke správě Boží. Chudák je v temnotě. O děti se stará, o jejich vzdělání, zdraví, ale ne o jejich duši. Ty děti má ve tmě. Anebo všechno dobře chápe, ale nemaže se smířit s tím, že Bůh naň dopustil po jeho mládí tak krásně prožitém, po desítkách let horlivých, obětavých takovou nemoc. Všechno chápe, všemu rozumí, přijímá, ale toto rozhodnutí vůle Boží ne. Všechno má v jasu, ale problém bolesti má ve tmě. Bude-li pokorně prosit: „Pane, osvět' temnotu mé duše“; Pán světlo dá a pak pozná, že každá bolest, kterou Bůh posílá, jest vyslancem Božím, kterého nutno přijmout, že je to dílo rukou Božích na nás, na naší nové, vyšší kráse a dokonalosti, že je to nejmnocnější a neplodnější činnost Boží, na nás, že každou tou bolestí Bůh, i když něco bere, vždy něco většího a cennějšího dává. Ona má nás aspoň očistit, zkrášlit a připravit pro přijetí vyšší krásy. Ona nám má býti příležitostí k získání zásluh a nového zaslíbení božího – prostě, že každou tou bolestí Bůh vždy něco dává, a my víc získáme, než ztrácíme. Zbavení temnoty, nebudeme se na utrpení dívat očima a najdeme v něm velké, skryté poklady.

Kéž bychom byli schopni volati tak, jak volají o světlo oči ti, kdož ztratili zrak: „Pane, ať vidím. Bože, osvět' temnoty našich duší, dej, ať kráčíme ve světle...“ A volejme to za své drahé blízké, bratry a sestry, za naše nemocné, za celý svět.

Ó, Bože, dej, ať se plní o celém světě, o světě lidských myslí to, o čem jsme celý advent zpívali: „A bude v onen den světlo velké, Alleluja...“

Ježíši, Světlo světa, záříš svou milostí a pravdou v duších našich a novám životem zaraduje se země a oslavena budou nebesa.

Mše svaté v týdnu od 15. 12. 2019 do 22. 12. 2019 Český Krumlov:

16.12.	Po	za Anežku Michalcovou, syna Josefa, dceru Věru, Evu, vnuka Jiřího, ostatní příbuzné a d. v. o.
17.12.	Út	-----
18.12.	St	za
19.12.	Čt	za rodiče Mazákovy, sestru Marii, Helmuta a Martina Náderovy, Marii Bočánkovou a d. v. o.
20.12.	Pá	Za živé a zemřelé z rodiny Horynů, Lesyků, Pelantů, Slyvockých a d.v.o.
21.12.	So	za
22.12.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 16.12.	ÚTERÝ 17.12.	STŘEDA 18.12.	ČTVRTEK 19.12.	PÁTEK 20.12.	SOBOTA 21.12.	NEDĚLE 22.12.
ČESKÝ KRUMLOV sv. VÍT	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00Ž		9:30P
ČESKÝ KRUMLOV KLÁŠTER						16:00Ž	
VĚTRNÍ							8:00JR
PŘÍDOLÍ							11:15VT
VĚŽOVATÁ PLÁNEŽ							11:15Ž
KÁJOV				17:00Ž			8:00Ž
HOŘICE NA ŠUMAVĚ							8:00P

Liturgické texty - 3. neděle adventní - "Gaudete"

I. čtení: Iz 35, 1 - 10 II. čtení: Jak 5, 7 - 10 Evangelium: Mt 11, 2 - 11

o z n á m e n í

- Od 17. prosince do 24. prosince slavíme v liturgii tzv. „předvánoční týden“. Při bohoslužbách se předčítají speciální texty Písma svatého – „Ó Antifony“. Celá atmosféra nás připravuje na blížící se svátky Narození Spasitele.
- V sobotu 21. prosince ve Větrní od 17:00 hodin se uskuteční adventní koncert, při kterém zároveň Sbor dobrovolných hasičů přiveze „Betlémské světlo“.
- V neděli 22. prosince ve Větrní od 14:00 hodin bude se konat brigáda v kostele.
- Oznamujeme, že v pátek 21. února 2020 v Kájově (v Konibaru) od 20:00 hodin uskuteční již 19. farní bál. Autobus bude zajištěný. Rozpis autobusu je uveden na plakátu uvnitř farního zpravodaje. **Vstupenky lze zakoupit u paní Mrokové osobně nebo telefonicky na mobil 723 903 714. Cena vstupenky je 150,- Kč. Prosíme o dary do tomboly, které můžete dávat paní Mrokové nebo na farním úřadě v Českém Krumlově. Všem srdečně děkujeme. Zisk bude použit na opravu hodin na věži kostela sv. Víta v Českém Krumlově.**